

Hænder. Communalfagerne hidtil have været lagte, mene angaaende det Forslag, der i sidste Session var til Forhandling: De ere alle enige i, at man burde gaae den Vej, og ikke aldeles sætte det Hensyn til Side, at en Udælse bør begrunde Valgretten. Men nu bliver der Spørgsmaal om denne Udælses Størrelse, og derved kommer jeg til, hvad den ærede 1ste Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) har anført, at Consequentsen af, hvad der er foreslaaet, vilde blive, at de, der gæve mere i Skat, skulde have mere Stemmeret, og de, der ydede mindre, mindre Stemmeret; men det troer jeg aldeles ikke er fornødent. Naar man først har bragt det dertil, at en Udælse betinger Valgretten, troer jeg ikke, at man behøver at frygte Misbrug i denne Retning. Det er fra flere Sider blevet bemærket, at man maatte modsætte sig Forslaget, da det ikke var rigtigt at foreslaae, at de, der allerede havde Valgret i Communen, nu ikke skulde have den, eller ialtsald i mindre Grad end hidtil, men det er en Mening, som jeg troer er temmelig ubegrundet. Naar vi derimod havde sagt: „Vi ordne Communen paa en saadan Maade, at der nu skal lægges en anden Valgretsbase til Grund, ifølge hvilken Enkelte udelukkes fra de communale Valg, der før have haft Ret til at vælge“, saa var det en ganske anden Sag; men de beholde jo denne Ret, kun at der er endnu flere, der faae den, og at de ville komme til at deeltage i Valgene i den Valgklasse, hvortil de Nyoptagne høre. Jeg antager altsaa ikke, at dette kan anføres som en Indvending mod Loven; det er et Forhold, som man ved mange andre Leiligheder maa finde sig i. Naar den ærede Rigsdagsmand fra Skander-

borg Amts 3die Valgfreds (Mathiasen) har bemærket, at Valglisternes Affattelse vilde medføre Banffeligheder, da troer jeg, at, naar man kun lægger dette Hverv rolig i Communens Haand, vil denne nok vide at udføre det tilfredsstillende. Jeg troer i det Hele taget og har høvt Erfaring i saa Henseende for, at Communen meget vel vil finde ud af, meget vel vil finde sig tilrette i saadanne Spørgsmaal uden Strid, og at man i den Henseende burde have bedre Tanker om Communerne, end man hidtil har høvt.

Jeg kommer herved til at omtale et andet Punkt. Man har sagt, at Communen let vilde komme til at savne intelligente Kræfter, og fremhøvet dette som Grund for, at Sognepræsten skulde være tilstede. Jeg troer nu, at det fra flere Sider er vist, at der ingen Anledning er til at befrygte dette. Jeg skal Ingen nævne; men jeg veed et Exempel, hvor Præsten aldeles ikke selv har kunnet affatte Fattigregnskabet, men har maattet lade det affatte af Beboere i Sognet, og disse vare langt fra at være, hvad man kalder lærte Mænd, men temmelig usuderede Folk. I det Hele taget har det politiske Liv, som allerede har rørt sig her i Landet, idetmindste i nogle Dele af Landet udviklet en saadan Tænksonhed hos dets forskjellige Beboere og navnlig hos dem, der ville komme til at færdes med saadanne Anliggender, at jeg troer, at, naar den høitærede Indenrigsminister eller de, der staae ham nærmest, vilde gjøre en Rundreise for at undersøge disse Forhold og selv være nærværende i Sogneforstanderskabsmøder, vilde de maaskee forbyrdes over den Lethed og Dygtighed, hvormed saadanne Forhold der forhandles og udføres.